

72/23

Wczytajmy się w dzisiejszą Ewangelię na Uroczystość św. Wincentego Pallottiego:

„Następnie wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjść zamierzał. Powiedział też do nich: „Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. Idźcie! Oto posyłam was jak owce między wilki. Nie noście ze sobą trzosa ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie. Gdy wejdziecie do jakiegoś domu, najpierw mówcie: Pokój temu domowi. Jeśli tam mieszka człowiek godny pokoju, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was. W tym samym domu zostańcie, jedząc i pijąc, co będą mieli: bo zasługuje robotnik na swoją zapłatę. Nie przechodźcie z domu do domu. Jeśli do

jakiegoś miasta wejdziecie i przyjmą was, jedzcie, co wam podadzą; uzdrawiajcie chorych, którzy tam są, i mówcie im: Przybliżyło się do was królestwo Boże”.

Łk 10, 1-9/

Czy czujemy – z wiekiem, z kolejnym rokiem liturgicznym, mieszkając od lat w parafii prowadzonej przez księży pallotyńców – że przybliży się do nas królestwo Boże?

Jezus nas posyła (kiedyś posłał 72 swoich uczniów), abyśmy głosili innym wiarę, pokazywali życie w prawdziwej miłości.

Tak bardzo pragnął tego św. Wincenty Pallotti – aby katolicy żyli wiarą żywą.

Moim zdaniem wiara żywa najbardziej objawia się w naszej obecności przed Jezusem Eucharystycznym. Nie z obowiązku Msza święta (jak to dzieje się w niedziele), ale nasze dobrowolne: nabożeństwa, Adoracje, nawiedzenia Najświętszego Sakramentu, procesje...

1 stycznia byliśmy wszyscy zaproszeni na szczególne nabożeństwo powołaniowe. By za kilkanaście, kilkadziesiąt, lat nie zabrakło w naszej parafii kapłanów. W tym nabożeństwie uczestniczyły 23 osoby. Oby ich gorące serca dały nam poczuć, że przybliży się do nas królestwo Boże.

xp

ŻYCZENIA

W Uroczystość św. Wincentego Pallottiego dziękujemy naszym Księżom Pallotyńcom:

Rafałowi, Robertowi, Marcinowi, Mieczysławowi, Stanisławowi, Markowi, Andrzejowi, Sylwestrowi, Stanisławowi, Włodzimierzowi, Pawłowi i Karolowi za odpowiedź na dar Bożego powołania i za ofiarną posługę w naszym kościele.

Niech Duch Święty prowadzi Was, drodzy Księża Pallotyni, drogą gorliwości, a charyzmat jedności i miłości, tak bliski św. Wincentemu, niech rozkwita w Waszych sercach i codziennej posłudze niczym bogate ziarno, wydając obfite owoce w sercach Parafian i wszystkich ludzi, do których jesteście posłani. Niech radość płynąca ze służby Bogu staje się źródłem pokoju i siły dla Was samych oraz dla całej Wspólnoty Kościoła.

„KOLEĐY I PASTORAŁKI SĄ ŚPIEWANĄ EWANGELIĄ”

Święta zawsze kojarzą się z kolędami. Dlatego tradycyjnie raz w roku nasza świątynia wypełnia się wiernymi i ich ogromną „kolędową” radością z Narodzenia Jezusa. W tym roku było to w sobotni wieczór, 3 stycznia. Niezwykły koncert kolęd, do którego wszyscy przygotowawali się z ogromnym zaangażowaniem.

Przygotowania młodzieżowej Scholi Pallottiego ruszyły już w grudniu. Każdy niedzielny wieczór spędzaliśmy w naszej salce przy ciepłej herbacie, ćwicząc wybrane przeze mnie utwory. Postawiłam na zespół TGD – „Kolędę Maryi” i „Jedyną taką noc”, ale nie mogło zabraknąć też klasyka, czyli „Skrzypki wóz”. Ksiądz Marcin z wielkim entuzjazmem zaproponował, żebyśmy zaśpiewali „Zaśnieżone miasta” - przebój świąteczny, który można usłyszeć w radiu. Ksiądz przygotował do tego utworu podkład na swojej „djce” i to był strzał w dziesiątkę! Na próbach było mnóstwo śmiechu i żartów, ale kiedy trzeba było, potrafiliśmy się skupić i pracować na maksa, czasem do późnych godzin.

W przerwie świątecznej każdy z nas słuchał nagrań w domu, a dzień

przed koncertem wymyśliliśmy, żeby wystąpić w naszych bluzach z napisem Schola Pallottiego. I choć w kościele było troszeczkę zimno, to efekt wizualny okazał się super.

W dniu koncertu, na próbie generalnej z nagłośnieniem z odsłuchami, mimo ogromnego stresu wiedziałam, że będzie idealnie – dokładnie tak, jak to sobie zaplanowałam. Tuż przed rozpoczęciem kolędowania, gdy wspólnie pomodliliśmy się do Ducha Świętego, powiedziałam do Scholi: „Nieważne jak będzie. I tak jestem z Was dumna. Po prostu się uśmiechajcie!”.

W klimat wieczoru wprowadził wszystkich Ksiądz Proboszcz Rafał, zaś sam koncert poprowadził ks. Marcin. On także przedstawiał kolejnych artystów. Na scenie zaprezentowały się: Anna, Amelia i Lena, Julia i Zuzia ze Szkoły Rocka w Radomiu, Schola z Mazowszan, kierowana przez Pana Jana Rychlickiego oraz Schola dziecięca, prowadzona przez s. Joannę. Usłyszeliśmy też krótki program kolędowy na organach w wykonaniu naszego Pana Organisty Kacpra Kądzieni. Całości towarzyszyła piękna gra świateł i robiące wrażenie „dymy”.

Kiedy przyszła kolej na nasz występ, adrenalina była niesamowita. Gdy tylko Amelka, solistka Scholi Pallottiego, zaczęła „Kolędę Maryi”, wiedziałam już, że będzie wspaniale. Przy „Skrzypki wóz” cały kościół zaczął klaskać. Prawdziwą niespodzianką koncertu był duet ks. Marcina i ks. Karola – duet, który zaskoczył publiczność. Na koniec wróciliśmy, żeby wspólnie zaśpiewać „Zaśnieżone miasta”.

Dla mnie jako prowadzącej Scholę Pallottiego, przygotowanie i występ podczas koncertu stanowiły ogromnie odpowiedzialne zadanie. Choć stres był duży, to poczucie, że wszystko wyszło super, wynagrodziło każdą chwilę niepewności. Jestem bardzo dumna z całej Scholi Pallottiego!

Dziękujemy z głębi serca za możliwość zorganizowania takiego wydarzenia u nas w parafii.

Mimo tego, że Bożonarodzeniowe dekoracje wkrótce znikną, mamy nadzieję, że wspólna radość ze śpiewania kolęd zostanie w naszych sercach na cały nadchodzący rok.

Jeszcze raz wielkie dzięki Parafianom i Czytelnikom Gazetki, że byliście tam z nami!

Karolina Jarosz

W grudniu nie było w naszym kościele chrztów oraz nikt nie przyjął sakramentu małżeństwa.

Odeszli w grudniu do Pana:

Krzysztof Zaciura /l. 50/
Sławomir Jeżak /l. 51/
Janina Barbara Jamka /l. 78/
Stanisław Grzybowski /l. 81/
Edward Kowalczyk /l. 85/
Roch Gałązkiewicz /l. 86/
Franciszka Buczma /l. 94/
Józefa Borkowska /l. 96/

8

Z KATECHIZMU KOŚCIOŁA

*„Chociaż grzech
pierworodny
jest grzechem własnym
każdego,
to jednak
w żadnym potomku
nie ma on charakteru winy
osobistej”.*

WSPIERAMY KONCERTOWO

W niedzielny wieczór, 18 stycznia, w Zespole Szkół Muzycznych w Radomiu odbył się niecodzienny koncert charytatywny. Na scenie zaprezentował się zespół muzyczny z Łącka (region góralski) – „Akademia Ciupaga”.

Zespół łączy tradycyjną muzykę góralską z nowoczesnym brzmieniem, prezentując góralską kulturę i podhalańskie tradycje na koncertach w Polsce. Nazwa nawiązuje do ciupagi, czyli tradycyjnej siekiery góralskiej, która jest ważnym symbolem i narzędziem na Podhalu.

Zakupiona cegiełka (bilet wstępu na koncert), została przekazana dla Caritas Diecezji Radomskiej, prowadzącej Zespół Niepublicznych Placówek Opiekuńczo-Wychowawczych „Domy dla Dzieci im. Jana Pawła II”, które zapewniają całodobową opiekę dzieciom pozbawionym opieki rodzicielskiej. Są trzy takie Domy: dwa znajdują się w Jasieńcu Iłżeckim Dolnym, a jeden w Starachowicach. Caritas wspiera dzieci także w innej formie, np. przez świetlice.

Podczas koncertu „Akademii Ciupaga” na scenie zaprezentowało się około 160 osób, głównie dzieci. Grały one na skrzypcach,

wiolonczelach, akordeonach oraz śpiewały i tańczyły, m.in. „Zbójnickiego”. Koncert był bardzo dynamiczny i żywiołowy.

A co z repertuarem? Usłyszeliśmy między innymi kolędy, takie jak: „Przybieżeli do Betlejem”, „Jezusa Narodzonego”, a także pastoralki: „Dnia jednego o północy”, „Jedna gwiazda” czy „Skrzypi wóz”. Oczywiście nie mogło zabraknąć też góralskich piosenek, np.: „Takiego Janicka” i „Janickowa ciupazecka”.

Na zakończenie koncertu w ramach podziękowania dla Caritas, „Akademia Ciupaga” zaśpiewała piosenkę „Wznies serce nad zło”. Brawom nie było końca. Prowa-

dzący na BIS poprosił zespół o ponowne zaśpiewanie pieśni-modlitwy „Całym życiem wielbię Ciebie”.

Podsumowaniem wieczoru stały się wzajemne podziękowania księdza Damiana Drabikowskiego – dyrektora Caritas Diecezji Radomskiej oraz opiekuna zespołu „Akademia Ciupaga” – p. Piotra Krzywdzińskiego.

Naszym zdaniem koncert był bardzo udany - zarówno dla wielbicieli góralskich rytmów oraz dla tych, którzy lubią kolędować, a także dla Caritas, starającej się o zgromadzenie potrzebnych środków na pomoc potrzebującym. Cieszymy się, że mogliśmy uczestniczyć w tym wydarzeniu.

Redakcja

KONKURS

25 stycznia, św. Wincentego Pallottiego

Zadania do wykonania:

1. Odpowiedz na pytania.
2. Wytnij kupon i wrzuć do pudełka, które jest z lewej strony z przodu kościoła.

1. Napisz imię i nazwisko Świętego, od którego wzięli nazwę pallotyni.

Odp.:

2. Co Założyciel pallotynów trzyma w ręku na obrazie w naszym kościele?

Odp.:

Imię i nazwisko:

Szkoła i klasa:

DZIESIĘCIOLATKOWIE O WIERZE

„Trzeba się modlić.
Najlepiej
codziennie”.

Gosia

NIEZWYKŁY OKRES ZWYKŁY

W Kościele słowo „zwykły” nigdy nie znaczy „pusty”. Oznacza raczej: „wierny”, „rytmiczny”, „głęboki jak oddech”.

Po Bożym Narodzeniu wciąż nosimy w sobie echo kolęd, obraz Dzieciątka, zapach kadzidła i ciepło świątecznych spotkań. Nad wyraz nowy rok utrzymuje w nas to echo malując cudowne, białe krajobrazy.

Zanim jednak nadejdzie Wielki Post ze swoją surową powagą, Bóg daje nam coś bardzo delikatnego: czas uczenia się wiary w codzienności. Bez fajerwerków. Bez światełek i procesji. Bez wielkich słów. Po prostu życie – przeżywane z Nim.

Właśnie w tym krótkim Okresie Zwykłym – między Okresem Bożego Narodzenia, a Wielkim Postem – okrywamy, że świętość

nie rodzi się tylko w wyjątkowych chwilach, ale w tym, co powtarzalne. W niedzielnych Mszach świętych, które nie mają własnej nazwy. W czytaniach, które prowadzą nas krok po kroku przez Biblię. W modlitwie Kościoła, która nie krzyczy, ale bije jak spokojne serce.

Pierwszego dnia okresu zwykłego Kościół modli się słowami, które są jak duchowy program na te tygodnie: „Wszzechmogący Boże, uprzedzaj swoim natchnieniem nasze czyny i wspieraj je swoją łaską, aby każde nasze działanie od Ciebie brało początek i w Tobie znajdowało dopełnienie”. To nie jest modlitwa o rzeczy wielkie w ludzkim sensie. To modlitwa o to, by Bóg był obecny w tym, co małe: w rozmowie, w pracy, w zmęczeniu, w decyzjach, w drobnych aktach miłości. Okres Zwykły

uczy nas, że życie duchowe to nie tylko wzloty, ale przede wszystkim wierność. Nie tylko zachwyty, ale trwanie.

To czas, w którym Jezus w Ewangelii chodzi z uczniami, naucza, uzdrawia, spotyka ludzi. Nie zawsze dzieje się cud. Czasem po prostu idą drogą. I właśnie w tej drodze rodzi się postawa bycia uczniem.

Tak samo jest z nami. Między Bożym Narodzeniem a Wielkim Postem nie jesteśmy w centrum wielkich misterii. Jesteśmy w drodze. I to jest piękne.

Może więc w tym krótkim „zwykłym” czasie warto zobaczyć, jak wiele łaski kryje się w codzienności. Bo jeśli każde nasze działanie naprawdę bierze początek w Bogu i w Nim znajduje dopełnienie, wtedy nawet najbardziej zwykły dzień staje się święty.

ws

Z ADHORTACJI PAPIEŻA FRANCISZKA „EVANGELII GAUDIUM”

„Powiadał Paweł VI, że wierni „wiele oczekują od tego przepowiadania i korzystają, byle było proste, przejrzyste, bezpośrednie, przystosowane”. Prostota wiąże się z językiem, jakim się posługujemy. Powinien to być język zrozumiały dla adresatów, żeby nie stwarzać ryzyka mówienia w próżni”.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w Uroczystość św. Wincentego Pallottiego, uwielbiamy Boga za wszystkich ludzi świeckich angażujących się w Zjednoczenie Apostolstwa Katolickiego oraz za siostry pallotyńki, księży i braci pallotyńów. Dziękujemy ks. Marcinowi Przywarze SAC za głoszone dziś Słowo Boże, a także za pomoc w odwiedzinach duszpasterskich.
2. We wtorek po Mszy świętej wieczornej zapraszamy na kolejne Spotkanie Akademii Żywej Wiary.
3. W najbliższy piątek powracamy do cotygodniowego sprawowania Mszy świętej o godz. 15⁰⁰. Po Mszy świętej jest zawsze nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia, a następnie Adoracja - do Mszy świętej wieczornej. Od godz. 17⁰⁰ Adoracja jest w ciszy. Serdecznie zapraszamy do tej wyjątkowej modlitwy.
4. W przyszłą niedzielę o godz. 14⁰⁰ Msza święta hospicyjna, a o godz. 17⁰⁰ spotkanie Wspólnoty Żywego Różańca.

III TYDZIEŃ PSAŁTERZA | Niedziela Iz 58, 6b-8.10-11; Ps 22; 1 Kor 13, 1-8.13; Łk 10, 1-9 | Poniedziałek, św. Tymoteusza i Tytusa 2 Sm 5, 1-7.10; Ps 96; Mk 3, 22-30 | Wtorek, św. Anieli Merici 2 Sm 6, 12b-15.17-19; Ps 24; Mk 3, 31-35 | Środa, św. Tomasza z Akwinu 2 Sm 7, 4-17; Ps 89; Mk 4, 1-20 | Czwartek 2 Sm 7, 18-19.24-29; Ps 132; Mk 4, 21-25 | Piątek 2 Sm 11, 1-4a.5-10a.13-17; Ps 51; Mk 4, 26-34 | Sobota, św. Jana Bosko 2 Sm 12, 1-7a.10-17; Ps 51; Mk 4, 35-41 | 4. Niedziela Zwykła So 2, 3.3, 12-13; Ps 146; 1 Kor 1, 26-31; Mt 5, 1-12a

Kontakt: ul. Młodzianowska 124, tel. 48 366 81 03, mojaparafia@gmail.com, mojaparafia24.pl **Redakcja:** Jadwiga Kulik, Elżbieta Dębała, Małgorzata Sar, Emilia Siek-Cichoń, Zuzanna Cichoń, Adam Żak, Bartłomiej Paduch, ks. Paweł Śliżewski SAC